

Nieuwsbrief Kroatië voorjaar 2014 (1)

Stichting Vrienden Speciale Kinderhulp

Beste allemaal,

Vanuit een zonnig Kroatië sturen wij jullie de eerste nieuwsbrief in het jaar 2014.

Na een voorspoedige reis van 16 uur kwamen we afgelopen zaterdag rond de middag aan bij onze uitvalbasis in Ilaca. Na eerst een lekkere lunch gegeten te hebben die baka Amalija voor ons had gemaakt, ruimden we ons huisje weer in en gingen lekker even een poosje niets doen en bij komen van de reis.

Al gauw werden de eerste afspraken in de agenda gezet en voor we het wisten waren al veel dagen ingevuld en dat op de eerste dag. Dan belooft niet veel goed voor de rest van de week, weinig tijd meer dus.

Ton is ook al weer hard aan het werk want hij wil de veranda bij ons huis en dat van oma opknappen en verven en dat geeft mij weer tijd om aan de nieuwsbrief te werken.

Afgelopen dinsdag hebben we al het gesprek met de ouders gehad.

We hebben een goede indruk gekregen van de ouders die de leiding van de school in samenwerking met de schoolpsychologe heeft uitgezocht en we hebben er er een positief gevoel over.

De school staat in de stad Vinkovci in de provincie Oost-Slavonië.

De school is drie jaar geleden nieuw gebouwd en er zitten ongeveer 600 leerlingen op.

Het merendeel van de leerlingen hebben ouders die geen werk hebben.

We hoorden dat onlangs in een andere stad een deken-fabriek, waar 400 mensen werkten, hun deuren heeft moeten sluiten. Dit heeft te maken met goedkope dekens die te bestellen zijn via China waardoor er geen vraag meer is naar de dekens uit eigen land.

Een trieste zaak, zeker ook omdat de kwaliteit van het eigen product een stuk hoger lag.

Wij kunnen dat weten want onze eigen dekens hebben we hier tien jaar geleden gekocht en deze zijn nog steeds van prima kwaliteit en lekker warm.

Het gesprek met de ouders verliep ook zeer positief.

Na ons praatje kregen de ouders een vragenlijst die gelijk werd ingevuld.

En daarna lieten we nog een kleine foto-presentatie zien van een vorig kamp.

Met de kinderen zullen we de komende week een gesprek hebben en dan krijgen ze ook een kampboekje waar de nodige gegevens in staan.

Verder hebben we gistermiddag in het dorpje Petrovci de leerkracht en vele gezinnen bezocht. Ook dit was een zeer positieve middag met veel gesprekken.

Jonge meiden die afgestudeerd zijn en thuis zitten omdat er geen werk is. Het is voor sommigen zo uitzichtloos dat ze graag naar een ander land willen verhuizen.

We hadden een gesprek met Olesja, afgestudeerd psychologe die maar geen werk kan vinden. Ze heeft prima papieren, heeft zelfs een cursus gevolgd als gebarentolk maar toch geen werk.

Ze vertelde dat vele kleine scholen in de dorpen worden gesloten omdat er geen geld meer is. De kinderen moeten soms meer dan een uur met openbaar vervoer reizen om naar de school in de stad te kunnen.

Dan hebben we het dus over basisschoolkinderen in de leeftijd van 6 tot en met 14 jaar.

Zo triest allemaal.

Gelukkig is Olesja wat positiever ingesteld en wil als vrijwilligster aan het werk om zo haar gebarentaal op peil te houden maar ook om ervaring op te doen.

Wij weten dat een school er een prima werkneemster aan zou hebben.

Ze is met ons als vrijwilligster mee geweest, weet van aanpakken en heeft goed inzicht in kinderen maar helaas.

We blijven maar hopen dat de situatie er toch wat verbeterd.

Ook zijn we naar de school geweest waar de afgelopen 17 jaar al drie keer kinderen vandaan zijn gekomen.

Ook daar werden we aller hartelijkst ontvangen.

Voor alle kinderen hadden we een stroopwafel meegenomen en toen we weg gingen werden we

uitgezwaaid door een hele groep kinderen en leerkrachten.

Altijd weer gezellig om daar langs te gaan.

's Avonds waren we uitgenodigd door de vrouw van de burgemeester van het dorp Berak. Een groot aantal kinderen van vorig jaar kwam uit dit dorp. We moesten naar het dorps huis komen en we hadden het idee dat er wel een aantal kinderen van vorig jaar aanwezig zijn maar wat schetste onze verbazing. Alle kinderen van vorig jaar, van twee jaar geleden maar ook die van 10 jaar geleden waren er.

Drie kinderen waren er niet omdat een moest werken en de andere twee studeren in Osijek en daarom niet konden komen.

Het werd een hele gezellige avond waar we veel herinneringen hebben opgehaald en veel gekletst,

Dit was weer de eerste nieuwsbrief vanuit een zeer wisselvallig Kroatië (zon, buien en veel onweer tot nu toe).

Tot de volgende nieuwsbrief.

Met vriendelijke groet, Ton, Petra en Tineke